

refleks

Menighetsblad for Søreide kirke 3-16. Årgang 44
Med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti

Ti år med **FESTSPILL!**

Jubilate (bildet) var blant aktørene på det tiende Festspill på Søreide. Side 2-3

Om å gå inn i ei kyrkje

Korleis er det å gå inn i ei kyrkje? Rommet er annleis enn alle andre rom ein går inn i. Ein merkar det kanskje tydelegast når ein er ute og reiser og kjem inn i ein av dei store katedralane i Europa.

TEKST: Gunnar Mindestrømmen

Sinnstilstanden blir liksom litt annleis. Ein blir stillare og ein ser på vakre glasmaleri, bilete og figurar som minner oss om personar og hendingar frå bibelsoga eller kyrkjesoga. Ein kan få ei kjensle av at ein høyrer til i ein lang historisk samanheng med dei menneska som har tråkka på desse steinane fram gjennom hundreåra.

Den tyske teologen Manfred Josutti skildrar møtet med kyrkjerommet som om ein går inn i ei heilag sone. Ein stad der det evige og forgjengelege møtes. Søreide kyrkje er ingen katedral slik som dei store steinbygningane i Europa elles. Kyrkja er utforma med eit enkelt og gjennomført uttrykk der naturmateriala kjem til sin rett. Kyrkjerommet har eit varmt, fint og heilagt uttrykk som også kan stemme sinnet til ettertanke og ro. Men samstundes er rommet innreia og konstruert med tanke på å kome saman i eit fellesskap rundt nattverdsbordet.

Kyrkjerommet er sentrert rundt alter og altersmykke der det også er størst takhøg. Gjennom liturgien vi nyttar og

lysa vi tenner på alteret freistar ein å skape det heilage rommet som Josutti skildrar så tydeleg. Det er mange sider med kyrkje-rommet vårt på Søreide som vitnar til oss om høgtid.

Før ei gudsteneste tek til, ser ein at dei som kjem, har ulike tankar om dette. Nokre er glade og begeistra for å sjå kvarandre igjen, medan andre freistar å falle til ro for å finne sin plass og den indre merksemda i møtet med det heilage. Neste gong ein kjem inn i dette heilage rommet kan ein kanskje vere stille og lyttande til kva rommet vil fortelje oss om vårt møte med det heilage.

I Bibelen er det mange stader skildringar av korleis Jesus trekte seg tilbake frå folkemengda for å vere stille for Gud. Mange stader i det gamle testamentet er også dette skildra som ein god måte å nærme seg det heilage på. Slik som vi til dømes les det i Klagesongane kap.3.v 25-26:

25 Herren er god mot dei som ventar på han og søker han.

26 Det er godt å vera stille og venta på hjelp frå Herren.

Nytt tilbud til voks

I siste nummer av Refleks i 2015 hadde vi en artikkel om Bergen Y's Men's Club.

TEKST: Roald Sæterdal

Dette er en klubb for voksne KFUMere og er del av en verdensomspennende organisasjon. I artikkelen ønsket en å presentere klubben med sikte på å få flere medlemmer. Klubben er nå i sitt 56. år. Dette blir også klubbens siste. Grunnet manglende tilførsel av nye medlemmer og høy medlemsalder, har vi besluttet å legge ned virksomheten ved utgangen av juni i år. Klubben har hatt flere medlemmer knyttet til Søreide menighet. Vi ser derfor nedlegg-

Nystemt, h

Med specialskriven Søreide-fanfare for ti blåsestemmer, fekk det tiande Festspill på Søreide ei flott opning!

TEKST: Eli-Johanne Rønnekleiv

FOTO: Geir Endre Kristoffersen

Iden hadde komponisten Christian Holter inkludert små sitat frå «Nystemten» og frå salmen «Store Gud, vi lover deg». Generasjonsensemblen gjorde synleg at her lokalt finst mange flinke blåsarar.

Ola Berg Riser er godt i gang med slagverksstudiar ved Griegakademiet – til Søreide kirke hadde han med seg ei skarp-tromme som han fekk mykje musikk ut av. Beint fram fascinerande!

Mannskoret Stram gav oss «Nystemten» med høgtid og innleving – og seinare i konserten rytmikk og romantikk mens Sølvi Damm leia konserten på inspirert og personleg vis. I år hadde ho ei overrasking til oss alle i form av festspelutstillar Odd-Jan

ØRNSLUND • BIRNES • FANA • SKJOLD • SLETTEBAKKEN • STØRETVET • SØREIDE
Menighetsbladene i Fana

Refleks

Utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana. Bladet er et informasjonsorgan som sendes alle hjem i menigheten og regnes ikke som uadressert reklame.

Levering av stoff:

Leveres menighetskontoret eller sendes soreide.menighet@bergen.kirken.no

Lokalredaksjon:

Lokalredaksjon: Staben i menigheten. Kontaktinformasjon: Se side 24

Annonser:

Frode Høyte - hoeyte@gmail.com

Sentralredaksjon:

Redaktør Magne Fonn Hafskor
922 94 877 - eyecu@online.no
Kun henvendelser ang. «fellesstoff» side 5-20. All annen kontakt: Se lokalredaksjon

Grafisk produksjon:

Dragefjell Media AS
55 23 25 47 - post@dragefjell.no

Trykk:

Bodoni, Straume

Deadline neste nummer:

Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer:

Tirsdag 13. september

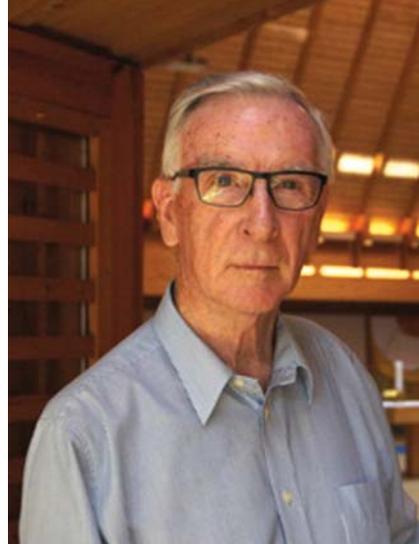

ne: ÅPEN KIRKE

elsen som et brudd med gode samvær og givende innhold. Møtene som har vært utviklet i Storetveit menighetshus en tirsdag hver måned har vært noe å se fram til. Nå er det imidlertid slutt. Dette har vi ønsket å gjøre noe med. I samarbeid med menighetsrådet i Søreide, har vi fått anledning til å møtes en tirsdag i måneden, men da under en helt annen forutsetning. Vi ønsker å starte opp en form for ÅPEN KIRKE. Det er ikke lenger snakk om en klubb. Det skal være åpent for alle – både tidligere medlemmer og ellers voksne kvinner og menn. Man skal kunne komme sammen den siste tirsdagen i måneden i tiden kl. 19 til 21. Det er ikke fastlagt noe program for samværet.

I det første møtet som er planlagt til 30. august 2016 kl. 19.00, tar vi sikte på en åpen diskusjon om emner som deltakerne selv bringer fram. Noe en kan ha lest i en avis, hørt i et program, tanker man måtte gnage på osv., eller emner hvor en trekker inn personer utenfra. Vi ønsker å skape en ÅPEN KIRKE for alle interesserte.

Denne lille epistelen er ment som en introduksjon. Tiden får vise om dette har noe for seg. Vi tror imidlertid at mange vil kunne ønske seg et slikt samvær. Veien blir til mens man går, sies det. Dette er også hensikten med dette tiltaket. Selvsagt vil tekstlesing, sang og en andakt være et kjernepunkt i samværet.

Hiv deg på! Vær med å skape noe nytt i Søreide menighet:

- 30. august • 27. september
- 25. oktober • 29. november.

Kom allerede første møtedagen, og du vil naturlig nok delta i utforming av tiltaket. ●

øgstemt og stemningsfullt

Nokre av aktørane på årets Festspill på Søreide: Sola Fide (stort bilete), frå venstre: Astrid Berg, modell av Stavernsnekke, Sølvi Damm, Christian Holter, Ivar Mæland og Pia-Camilla Tømmernes.

Møen-Stalheim som hadde bygd ein stor modell av ei Stavernsnekke.

Årets unge solistar i tillegg til Ola Berg Riser var fiolinist Anna Sofie Naurstad og songar Astrid Berg, som begge hadde

vakre, klassiske bidrag. Dei vaksne solistane Rikke Bergflødt-Kvamme song saman med mann Øyvind og bror Christian, Pia-Camilla Tømmernes framførte eigen komposisjon på sakso-

fon og Ivar Mæland leika med orgelet i variasjonar over «Nystemten».

Sola Fide og Jubilate har vore med alle ti åra og fekk ein ekstra takk for innsatsen! ●

Jan og Jenny

Livet er mer
TROSOPPLÆRING I SØREIDE KIRKE

Oppstart til høsten:

- Café 19.26.08.
- Søndagsskolen 28.08.
- Babysang 01.09.
- Familiekoret 05.09.
- Småbarnstreff 05.09.

Jan og Jennys kryssord

For ikke lenge siden feiret vi Norges bursdag, som er 17. mai. Men vi har også feiret kirkens bursdag.

Løs kryssordet, og finn ut hva vi kaller denne høytiden!

Løsning finner du på baksiden!

Sommerleir på Wallemtunet

Leir er spennende! Bli med på lek og moro, grilling, fjellturer, fotball, volleyball, sporløp, spennende kubbspillkamper og mye annen moro!

På leir treffer du gamle og nye venner. Det er godt fellesskap, aktiviteter og samlinger der vi får høre spennende fortellinger fra Bibelen. Wallemtunet ligger i flotte naturomgiv-

elser på Kvamskogen og leirene er et av årets store høydepunkter.

• 7-10 år: fredag 24. til søndag 26. juni.
Pris: 400,-

• 11-14 år: mandag 27. til torsdag 30. juni . Pris: 600,-

Arrangører er Søndags-skolen Bergen krets og Acta (barn og unge i Normisjon) Hordaland.

Påmelding på e-post til bergen@sondagsskolen.no eller telefon 907 72 703.

Så sees vi i sommer? Med vennlig hilsen Thomas Hammer, Acta ●

Då dua fekk kvite brystfjør

Ho sat der og småkurra i ljosken frå det brennande bålet. Det var stjerneklårt og stille. Gjetarane let augo kvile i synet av varmen frå elden, medan saueflokken orta der dei låg etter dagens vandring.

TEKST: Harald Myklebust

Brått lyser det opp, og dua flyg opp og finn seg omkransa av syngande himmelånder som jublar ut: «*Ære vere Gud i det høgste, og fred på jorda blant menneske Gud har glede i*». Orda og songen brende seg inn i hjarta hennar: FRED på jorda! Var det ikkje det som var og er så vanskeleg for menneskeborna å få til?

Men kvar var det gjetarane gjekk, var det ikkje til stallen med takskjegget ho brukte å varme seg innunder når det var kaldt? Og der, der strålar det mot henne frå eit nor sveipt og liggjande i ei høykrubba, akkurat same strålekransen som skein frå dei syngande himmelåndene. Kva for eit barn kan dette vere?

Elva renn så stille i soldisen. På elvebreidda står ein mann i kamelkappa si og spør om kven som vil stige ut i elva for å gjere opp for ugierningane sine. Var det det som måtte til for å skape fred mellom menneska? Dua kurrar på nytt der ho sit og steller fjørene sine etter ein dukkert i elva. Og sjå, der stig ein mann ut i elva, med ei utstråling lik den ho hadde opplevd frå barnet i krubba i stallen for lenge sidan, og var det ikkje song frå himmelåndene att, og ei klår røyst talande: «*Du er Son min, som eg elsker, i deg har eg mi glede*».

Den vesle dua skjønar ikkje kva som skjer, men kjenner ein uimotståeleg

trong til å sjå nærare på denne mannen. Ho svingar seg rundt og nærmar seg han, og merkar ikkje at til nærare ho kjem Han, vert brystfjørene hennar kvitare og kvitare. Og røysta seier: «*Den du ser Anden dalar ned mot og vert verande over, han er Son min*». Anden, men det var eg som dala ned over han.

Desse orda om nåde, glede og fred mellom alle folka, det skal alle vi duene bere med oss over heile jorda.

Og kva har hendt med meg? Eg kjenner meg ikkje att, eg må berre stige høgara og høgare opp, og vidare fram, til tempelbyen med invasjon av menneske frå mange kantar av landet til påskefest med god mat og prat, song og fest og jubel. For kven kjem ridande til dei med den umiskjennelege stråleglansen? Jau, Han frå stallen, frå elva, her omkransa av hyllingsropet «*Hosianna*»! Dua lyfte seg og fauk av stad til hagen for å fortelje dei andre at Han som var omkransa av himmelåndene no var i byen.

Myrkre har sige på. Duene vert vekte av ein flokk lovsyngande menn. Men så vert det stille. Der vert dei vitne til at Han kastar seg ned i hulkegråt - aleine, nei, sjå der: Ein engel knelar ned ved

sida av han. Dei held pusten, for nett i det same, i fakkellyset, ser dei soldatar tek og bind han, og fører han med seg til borga, der ein høyrer piskeslag og ser blodet renn frå panna Hans, med ei klungerkrune.

Var den ikkje henta frå rosetreet dei brukte å kvile i? Kva skulle det vere til? Og der ser dua at Han vert spikra på eit tre, lyfta opp, høgt over alle, spytt på og gjennombora av eit spyd. Og brått ristar jorda, dei flyg opp og svingar seg over Han, der han heng, einsam og forleten.

Det er i grålysinga. Folket søv. Sola er i ferd med å stige over åskanten. Duene steller fjørene sine som aldri før har vore kvitare. Og raudstrupa fortel at han hadde prøvt å få bort ein torn frå klungerkruna på Han som hang der, og var blitt tilgrisa av blodsdråpane han hadde fått på seg. Den blodraude fargen greidde han ikkje å vaska av seg. Kva kan dette vere for ein mann?

Så, i eit mektig lys som på marka for lenge sidan, høyrer dua at steinen vert velta frå grava medan vaktmennene stupar til jorda. Dua flyg opp og fyk ned for å setje seg på steinen, og ser: Grava er tom! Ikkje lenge etter ser ho kvinner, og så menn som kjem springande for å sjå kva som har hendt.

Og er det ikkje engelen som dua hadde møtt for lenge sidan, som fortel at Han

KVITE DUER: «Som i eitt no lyftar duene seg, og saman med underlege lysglimt av eldtunger og susen frå mange tungemål, får dei svinge over dei mange som ber om tilgjeving og fred og som kastar seg rundt kvarandre i song og glede som om det vonde var borte».

FOTO: PERETZ PARTENSKY/CC

har stått opp og vil møte dei ein annan stad? Men stopp litt, der kjem ei kvinne som spør kvar Han har lagt den avlidne, som berre med eit ord, «Maria» får henne til å stråle opp. Ho spring av stad for å fortelje at ho har møtt Han!

Underet har skjedd. Dei 11 og mange andre har fått sjå Han og møtt Han, og teke farvel med Han. Det såg og hørde dua på fjellet, og er no vitne til at desse feige mennene som svikta Han då det gjaldt, står fram med song og glede og vitnar. Kva har skjedd? Han som kom og tala om fred, fekk dei til å fortelje folket (som hadde teke livet av Han) at Han var oppstaden og ville dei skulle fortelje om Nâden til alle menneskja, som Han elska med ein evig kjærleik.

Det er spenning i lufta att. Desse som hadde vandra saman med Han, og som rømde frå han, får folket til å høyre at Han vil syne seg att for dei. Og kva skjer? Dua kallar på dei hine duene. Kanskje kjem himmelândene att? Ho hadde fått for seg at når Han - på sin

nye måte - skulle «vise seg», så skulle dei få høyre: «Vend om og lat dykk døype bort frå alt det vonde de gjer, og ta imot min fred, den fred som berre eg ved Den Heilage Ande kan gi dykk».

Som i eitt no lyftar duene seg, og saman med underlege lysglimt av eldtunger og susen frå mange tungemål, får dei svinge over dei mange som ber om tilgjeving og fred og som kastar seg rundt kvarandre i song og glede som om det vonde var borte. Duene kurrar seg imellom: Desse orda om nåde, glede og fred mellom alle folka, det skal alle vi duene bere med oss over heile jorda.

Og stadig fleire har slutta seg til, etter som den store himmelânda: Heilaganden, med duene spreidde seg for alle vindar, med sine kvite fjørar, i all sin reinleik og med grøne spirar frå hagen er Han, Menneskesonen, braut dødskreftene, for ved Anden å gi oss sin fred. ●

FOTO: KIRKEN.NO

Ny film om dåp

«Aksjon dåp» har laga ein film om dåp, kalla «Himmel over livet». Filmen kan nyttast fritt av alle, og er eit ledd i Sandnes kyrkjelege fellesråds Aksjon dåp.

Filmen er tilgjengeleg i både kort og lang versjon, og den blei vist på kino i Stavanger og Sandnes før jul. Himmel over livet kan lastas ned frå Vimeo og Youtube, og den ligg på Facebook-sida til Aksjon dåp. Og dette er altså heilt gratis, og kan nyttast både utanfor og innanfor kyrkja.

Bak Aksjon dåp står 66 kyrkjelydar og fellesråd i regionen, saman med Stavanger bispedømme. Kontaktperson: kyrkjevevje Andreas E. Eidsaa jr. - epost: andreas.eidsaa@sandnes.kirken.no

Merkedager verdt å merke seg

Nedenfor er noen av de globale merkedagene menigheter i Den norske kirke oppfordres til å markere.

Det vil legges ut ressurser som kan tas i bruk i gudstjenester, barne- og ungdomsarbeid og kulturkvelder. Menighetene utfordres til å markere minst en av disse merkedagene i løpet av høsten 2016:

- **Skaperverkets dag** (dato er valgfri, men kan for eksempel knyttes til høsttakkefest): Hva med å gjenta fjorårets suksess og arrangere en klimapilegrimsvandring? Temaet vil være en videreføring av Klimapilegrim-konseptet. Mer informasjon: gronnkirke.no
- **Kirkeuka for fred i Palestina og Israel** (18.-25. september): Årlig internasjonal fredsuke initiert av Kirkenes verdensråd. Få besøk av en ledsager, lag en temagudstjeneste eller dialogveld. Nettside: kirkeukaforfred.no
- **Global uke** (13.-20. november): Årlig økumenisk markering, hvor kirkene løfter fram en global utfordring sammen og samtidig. Tema i 2016 og 2017 vil være «Moderne slaveri». Nettside: globaluke.no

• **Menneskerettighetssøndagen** (4. desember). Temaet vil handle om vold i nære relasjoner som en lokal og global utfordring. 20-års jubileet for Kirkelig ressursenter mot vold og overgrep markeres. Mer informasjon: kirken.no/ressurs

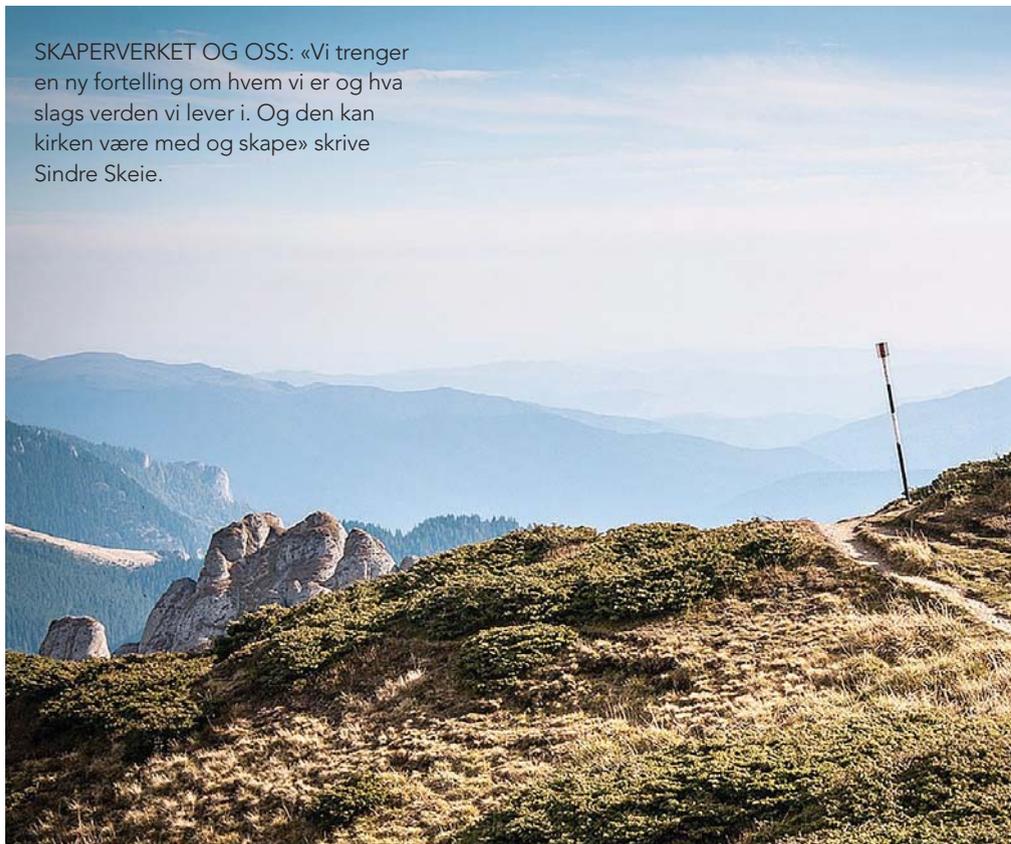
Husk at det er mulig å søke om midler til markering av disse merkedagene. Følg med på www.kirken.no/ressurs for oppdateringer, eller ta kontakt med Janne Dale Hauger ved spørsmål.

EN NY SANG OM EN gammel fort

I boken «Dette forandrer alt» ser Naomi Klein på sammenhengen mellom de rådende politiske ideologier og den raske økningen i de globale klimagassutslippene.

TEKST: Sindre Skeie FOTO: Erlend Berge og Magne Fonn Hafskor

SKAPERVERKET OG OSS: «Vi trenger en ny fortelling om hvem vi er og hva slags verden vi lever i. Og den kan kirken være med og skape» skriver Sindre Skeie.

Noe av det mest interessante i boken er hva Naomi Klein kritiserer sterkest av alt. Det er nemlig en fortelling, en fortelling som inspirerte meg til å skrive en ny sang. Kleins utgangspunkt er at vi mennesker alltid bærer med oss en grunnleggende fortelling som definerer hvem vi er og hva slags verden vi lever i. Og hvilken fortelling har dominert verden de siste ti-årene? Jo, det er fortellingen om at det er økonomisk vekst som driver verden

fremover, og at mange vil lide dersom veksten stanser.

Rå kapitalisme

For å opprettholde veksten, må alltid hensynet til lønnsomhet veie tyngst, og dermed flyttes all produksjon dit hvor den koster minst, det vil si der hvor fagforeningene står svakest og miljøkravene er lavest. Kritikken er ikke ny. Men for kirken er det interessant å se hvor stor makt Naomi Klein tillegger denne

elling

PREST OG SALMEDIKTER: Sindre Skeie er prest, og hadde tidligere tjeneste i Skjold menighet. Nå bor han i Ås, og jobber som kommunikasjonsjef ved Stiftelsen Diakonhjemmet i Oslo. I likhet med faren, Eyvind Skeie, skriver han også salmer.

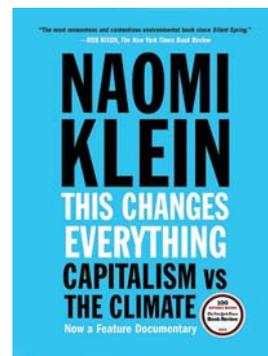
grunnfortellingen. For det betyr at den også kan utfordres av andre, bedre og sannere fortellinger. Fortellingen om ustanselig økonomisk vekst er i ferd med å slå sprekker. Den mister troverdigheten, fordi det blir stadig tydeligere at den bygger på en hensynsløs utnyttelse av natur og mennesker.

Kirkens samfunnsoppdrag

Vi trenger en ny fortelling om hvem vi er og hva slags verden vi lever i.

Og den kan kirken være med og skape. Faktisk kjenner vi den allerede, for den går som en rød tråd gjennom Bibelen. Lytt for eksempel til Marias lovsang i Lukas-evangeliets første kapittel, om Gud som støter herskere ned fra tronen og løfter opp de lave. Noe av kirkens samfunnsoppdrag er å bidra til å avsløre usanne fortellinger og ideologier - men enda mer: å være en kraft som skaper nye fortellinger, sannere fortellinger, ja, kirken må tale slik at mange kan kjenne at ja, dette er en fortelling som jeg vil være en del av, en fortelling om vennlighet mot mennesker og skaperverk. **Og sangen? Den ble ferdig til slutt. Tror jeg.** ●

Teksten har tidligere stått på trykk i Menighetsbladet for Ås, Nordby og Kroer nr. 2, 2016.

FOR SENT FOR STATUS QUO: I boken «This Changes Everything» viser Naomi Klein oss hvordan klimakrisen utfordrer oss til å oppgi tenkningen om det frie marked. Om vi ikke selv setter i verk radikale endringer, vil vi bli tvunget til å gjøre det, ikke av myndighetene, men av naturen selv.

Hører du klokkene?

TEKST OG MELODI: SINDRE SKEIE

Hører du klokkene? Noe tar slutt.
Makten som truer vår jord,
skal bli brutt.

Tidene skifter, og nå kan det skje.
Nå er det tid for å be:
Fred til hvert folk og hvert sted!

Mektige mennesker stjeler hvert år
rikdommer større enn noen forstår.
Skoger og elver og fjell sprenges bort.
Folk ser sin fremtid bli sort.
Alt skjer så nådeløst fort.

Ingen har krav på vår jord og vårt liv.
Ingen får røve vår kraft og vår tid.

Håpet må deles, for kampen blir lang,
ingen skal stjele din sang
eller ditt hjem og ditt fang.

Barnet som lå i en krybbe og sov,
kom med en fremmed og uventet lov:
Vi skulle dekke et bord på hvert sted.
Slik skulle alle få se
fremtidens rettferd og fred.

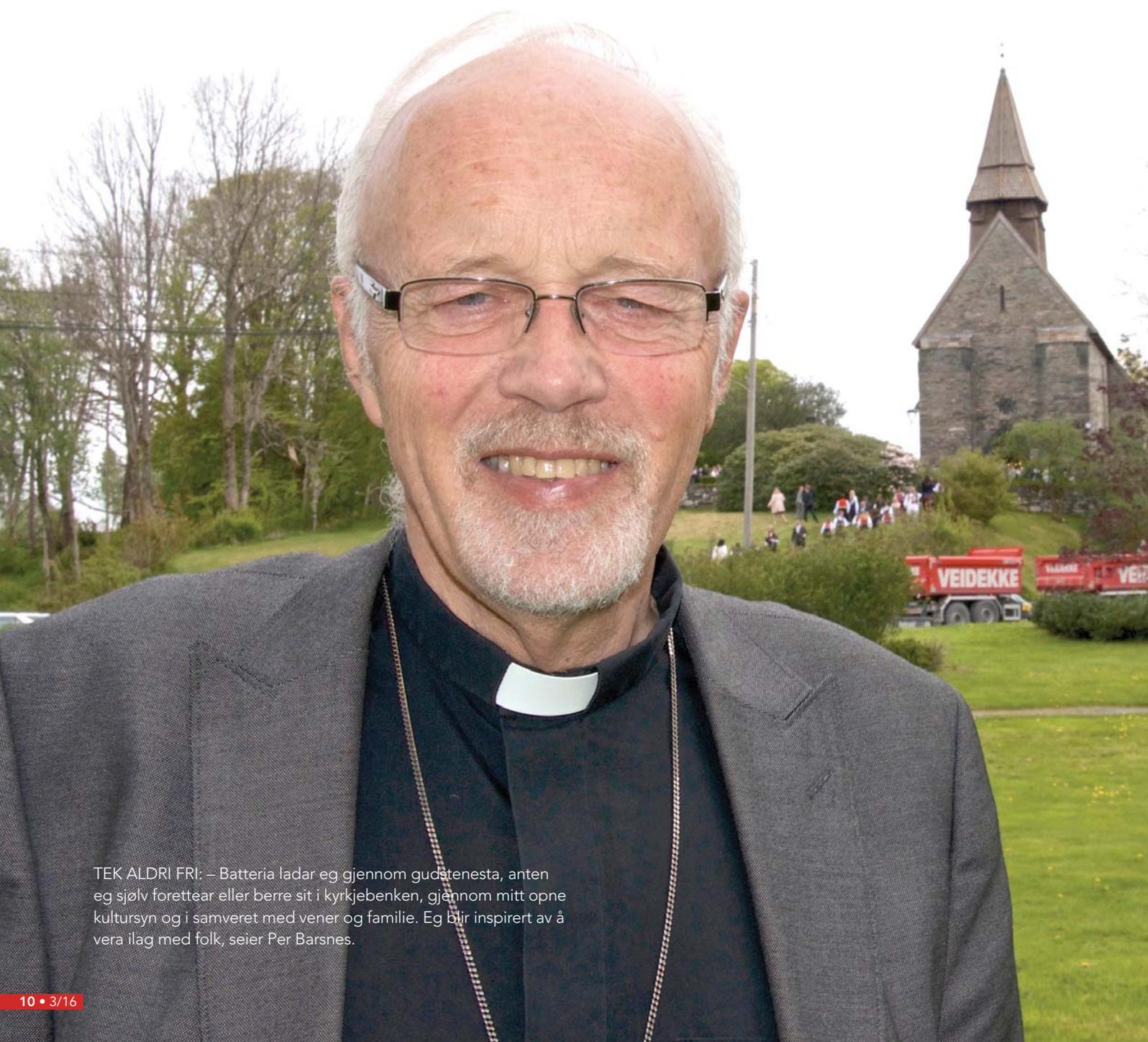
Klokkene varsler at noe blir til
når tusen folkeslag vet hva de vil:
Rettferd for oss og for dem som en gang
skal fylle jorden med sang
og ha sitt hjem i dens fang.

Ein framifrå prost

Ei av dei fyrste oppgåvene eg fekk som nytilsett i kyrkjelydsblada i Fana, var å intervju Per Barsnes. Dette er ti år sidan, og temaet var Gjønnestutvalets høyring om framtidig kyrkjeordning i Norge. «Kyrkja må framleis vere i, med og for folket» kommenterte Per Barsnes

med vakkert klingande (og noko normalt) nynorskdialekt, og avslørte seg allereie då som ein diplomatisk kyrkjeleiar med omtanke for at det skal vere rom for ulike syn. Han har vore ein framifrå prost.

TEKST OG FOTO: Magne Fonn Hafskor

TEK ALDRI FRI: – Batteria ladar eg gjennom gudstenesta, anten eg sjølv forettear eller berre sit i kyrkjebenken, gjennom mitt opne kultursyn og i samveret med vener og familie. Eg blir inspirert av å vera ilag med folk, seier Per Barsnes.

Det er ikkje like framifrå å få gjort ein intervjuavtale med den travle 70-åringen. Etter ein del fram og tilbake klarar me til slutt å einast om to korte føremiddagstimar inne på kontoret hans i Fana - før han skal vidare til ei avtale i Austevoll.

Eg svingar inn framom ei kyrkje med stor aktivitet, og kamp om parkeringsplassane. Det er konfirmasjon, og heile bygda er tilsynelatande samla i og utanfor kyrkja. Kven snakka om fallande vitjingstal?

Per Barsnes er allereie på plass på kontoret, og i full gang med å bla i gamle permar og trykksaker frå tida hans her. Nokon god vert kan eg ikkje sei at han er, det er tidleg på morgonen, og eg har enno ikkje fått meg kaffi. Eg får meg heller ikkje til å etterspørje det. Tanken på den kveikjande drykken kverv uansett heilt frå pannebrasken min når me set oss ned saman.

Prosten viser seg levande interessert i alt som rører seg i prostiet han har ansvaret for, og avbryt seg sjølv gong på gong med små og morosame anekdotar. « Dette må du ikkje skriva » åtvarar han kvar gong, samstundes som han ler kort og lyst.

Verdfulle impulsar

– Det har vore arbeidskrevjande år, med mange og store oppgåver, men eg har likt meg veldig godt her, opnar han, og legg til at Fana no er det mest folkerike prostiet i Bjørgvin, etter at heile søndre Bergen, samt Os og Austevoll, blei med.

– Eg finn det veldig inspirerande å kome ut til andre kulturar enn den urbane. Om Austevoll vert det sagt at dersom dei hadde truffe på Jesus medan han gjekk på sjøen, så ville dei sagt « flytt deg, me skal kaste garn her ». Det seier noko om oppdrifta.

– Austevoll sokn har få tilsette, men dei som er der, er svært oppegåande, og har mykje å tilføra oss.

– Eg likar tanken på å skape ei uro som tvingar fram ein medviten refleksjon.

– Os sokn er også kome med i prostiet?

– Ja, og dei er nesten som eit bysokn. Det at dei kom med i prostiet har gjeve verdfulle impulsar både til oss og dei.

Kongen kom

Då Barsnes kom til Fana i 1992, var tilhøva svært annleis enn i dag. Noko eige kontor var det ikkje snakk om; skrivearbeidet måtte utførast på eit eige rom i prestegarden, med ein skrivepult på deling mellom fleire.

– Noko måtte gjerast. Den fyrste oppgåva eg tok tak i, var difor å få etablert eit kyrkjelydssenter i Fana, fortel han.

Den ferske prosten fekk sett saka på kartet allereie hausten 1992, etter at det hadde vore bispevisitas (som blei strategisk utnytta), og fire år seinare kunne prost og kyrkjelydsstab i Fana flytta inn i nye kontor i det gamle bårhuset, som no var både ombygd og påbygd.

Ein ny milepæl kom i 2003, då Fana-kyrkja feira 850-årsjubileum. Kongen kom, det blei skrive eit eige jubileumsskrift om Fanakyrkjens historie, og høgskulelektor Knut Tærum fekk laga ein flott videopresentasjon av den flotte middelalderkyrkja. Feiringa tok til ved advent i 2002, og fylgde kyrkjeåret fram til advent i 2003.

Valfartsstad for pilegrimar

– Det var eit fantastisk år, hugsar han.

– Eg har mange gongar undra meg over Fanakyrkja. Den er rimeleg stor til å liggja så langt utanom bykjernen. Kanskje den har vore fylkeskyrkje. Me kjenner til at den har vore kongeleg kapell, og elva som deler kulturparken

i to er frå gamalt av grensa mellom Sunn- og Nordhordland.

Fanakyrkja er også ein gamal valfartsstad for pilegrimar, med eit hospital/hospits som hadde rom for både sjuke og ferdefolk. Namna som knyter seg til kyrkja reflekterer den delen av historia, slik som Krykkjehaugen, Korsneset og Korsfjorden.

– Her går sagn og realitet om einannan. I alterbordet den dag i dag er det eit merke der ein reknar med at den lækjande sølvkrossen har stått (sjå eiga sak nedst på side 13, journ. anm.).

Lange linjer

– Blir du audmjuk, med så mykje historie rundt deg?

– Det er klart. No ville forsynet det at avskjedsgudstenesta mi fell på apostel-dagen 26. juni. Då er det naturleg å sjå både bakover og framover. Tanken på alle som har gjort teneste i dette huset opp gjennom hundreåra gjer meg audmjuk. Men eg ser også for meg fanafolket, som har søkt og fylt benkane, og vore ein del av det liv som kyrkja har gitt rom for i over 860 år, seier han, legg hendene fromt fingertuppar mot fingertuppar, og ser ein augneblink opp mot taket.

– Så kan eg hengje på at kyrkjebygningen i sitt ytre er den sentrale skulpturen for tusenårsstaden Bergen, og i sitt indre ein tradisjonsberande formidlar av evangeliet, fortset han ivrig.

– Dersom du set passarspissen i sølvkrossen i toppen av tårnet og slår ein sirkel, så omfattar tusenårsstaden kyrkja og gravplassen, Fana kulturpark, prestegardshuset og alleen mellom prestegarden og kyrkja. Formannskapetets vedtak seier at tusenårsstaden er kulturlandskapet ved Fana kyrkje som heilskap.

Eit kulturberande ord

Orda regelrett renn ut av munnen på han, slik at eg får vanskar med å få alt

Fakta: Per Barsnes

- Født og oppvaksen i Sogndal.
- Gift, tre barn, to barnebarn.
- Under studietida var han klokkar og kyrkjetenar i Bakkehaugen kyrkje i Vestre Aker.
- 1976-77: Feltprest på Sessvollmoen.
- 1977-78: Residerande kapellan i Lavik prestegjeld, med kontor i Høyanger.
- 1978-92: Sokneprest i Gaular.
- Utneemd til prost i Fana 29.11 1991,

men fekk utsett tiltredelsen fram til sommaren 1992, så han kunne følgje Gaular-konfirmantane heilt fram til den store dagen deira.

- Har vore geistleg representant i Bjørgvin bispedømeråd og medlem av Kyrkjemøtet.
- Var med i prosjektgruppa som arbeidde fram fundamentet (og sat seinare som leiar i representantskapet i åtte år) for Kirkens bymisjon i Bergen.
- Har leia diakonitualet i Bjørgvin bispedømeråd.

- Per Barsnes har markert seg med sterkt engasjement for oppføring av kyrkjebygg på Bønes, i Blomsterdalen og i Sædalen, i tillegg til utviklinga av prosti- og menighetscenteret i Fana.
- Toneangjevande då kulturlandskapet rundt Fana kyrkje og prestegarden blei vald til 1000-årsstad for Bergen. For dette arbeidet fekk han Kulturprisen for Fana og Ytrebygda i 2006.
- Går av med pensjon 1. juli. Avskjedsgudstenesta vert halden i Fana kyrkje 26. juni klokka 18.

– Om Austevoll vert det sagt at dersom dei hadde truffe på Jesus medan han gjekk på sjøen, så ville dei sagt «flytt deg, me skal kaste garn her».

festen på papir. Løysinga ligg i eit gamalt indianartriks eg lærte meg tidleg i møte med ordakrobatar: Eg held opp handa, og ber han halde tanken, medan eg noterar hurtig. Om det då er eitt ord som glippar, er det lett å få det på nytt. Denne gongen var det «heilskap», eit nydeleg og kulturberande ord som er alt for lite nytta, men som for Per Barsnes nærast er ein leveregel.

– **Kyrkja du no forlet er i stor endring. Kva tenkjer du om tida den no går inn i?**

– Eg forlet ikkje kyrkja, eg vil framleis vere et medvite kyrkjemedlem. Mitt forhold til kyrkja ligg fast, byrjar han.

– Personleg har eg tru på at kyrkja kan vekse og utvikle seg på ein god og byggjande måte. Det er ei grunnhaldning som eg har likt å ha i heile mi teneste. Samtidig har eg kjent på at kyrkja står i fare for å bli byråkratisert. Eg er ikkje ueinig i at me må halde orden i papira, men det stel mykje tid. Slik sett er også kyrkja eit barn av vår tid.

Dei store kampsakene

– **Kyrkja har også brukt mykje tid på det som gjerne omtalast som «dei store kampsakene». Fryktar du at me går mot ei oppsplitta kyrkje?**

– Når det gjeld saka om likekjøna vigsel, så er utgangspunktet at det er to syn i kyrkja, svarar han, no i eit tempo der han gjev meg god tid til å få orda ned på blokka.

– Nokon melder seg ut, sidan dette er ei usemje dei ikkje kan leve med. På den andre sida er det ikkje naudsynt å endra standpunkt, sidan me no er samde om at me kan leve med begge syn. Det som har skjedd er eit uttrykk for det, her er det gjort rett og skil til to kantar.

– **Kanskje dette er prisen å betale for ei inkluderande folkekyrkje?**

– Ja. Men det er viktig at ingen skal tvingast til å utføre noko som står i strid med samvitet deira, samstundes som ingen som ynskjer likekjøna vigsel skal kunna nektast det.

Ole Brummsk vedtak

Ordninga då er slik at det er prostens oppgåve å finna ein prest som er open for å gjere det.

– Det er det eine. Det andre er at det skal vera to liturgiar, at me også tek vare på den me har no, med eit historisk syn på ekteskapet. Kyrkja har her fulgt Ole Brumm, og sagt «ja takk, begge delar».

– **Er du sjølv komfortabel med det?**

– Eg aksepterar at eg som prost er pålagt dette ansvaret som ein del av kyrkjemøtevedtaket.

– **Korleis er dette blitt motteke av prestane i Fana prosti?**

– Ikkje på anna måte enn at kompromisset har fått allmenn oppslutning, slik eg har oppfatta det. Eg opplever ikkje at dette er kontroversielt. Det

handlar om menneske. Dette er ei smerte både kyrkja og kyrkjas medlemmer har levd med lenge, utan at den har blitt feia under teppet. Biskopen har sagt at han ikkje kan sjå på denne saka aleine som kyrkjespilittande. Det er eg einig i.

Tida vil visa

– **For ikkje så mange år sidan var det stor strid om vigsling av kvinnelege prestar. Her kan ein vel trygt seie at gemytta har roa seg?**

– Ja, og den kampen var kanskje større, seier han, og peikar på ein liten bit av bibelsoga.

Ei tid etter Jesu død blei apostlane arresterte av di dei underviste folket, og blei ført fram for Israels eldsteråd, slik det går fram av kapittel fem i Apostelgjerningane. Farisearen Gamaliel tok då til orde for å handsame dei med varsemnd. «Dersom dette er menneskevilje og menneskeverk, blir det ingenting av det. Men er det av Gud, kan de ikkje stansa dei. Det kunne visa seg at de strider mot Gud», sa han (Apg. 5, 38-40).

– Sigeren ved det som no har skjedd, er at me får to liturgiar. Så får tida visa kva som er rett og galt her.

– **Kvar står du sjølv? Vil du kunne via likekjøna?**

– Eg står på den ordninga som no er

– **Eg vil framleis vere eit medvite kyrkjemedlem. Mitt forhold til kyrkja ligg fast.**

Kampen for kyrkjebygga

Kyrkjebygg er ein viktig reiskap i kyrkjelydsbyggjande arbeid, seier Per Barsnes, som har vore svært aktiv opp mot bystyret for å vinna fram i kampen om nye gudshus.

I desse dagar er gleden stor over at både Sædalen kyrkje og tilbygget til Birkeland kyrkje no er inne på budsjettet. For sistnemnde er endåtil planane inne til godkjenning.

– Me utvikla tidleg ein klar strategi for å få bygd kyrkjer der det trengtes. Ikkje minst var me aktive opp mot bystyrevala, fortel Barsnes.

Når startskotet for valkampene gjekk, var Barsnes og hans allierte allereie tungt inne i partiprogramma, etter å ha levert innspel der dei minna partia på kva ansvar kommunen hadde ifylgje lovverket. Prostiet fekk lønn for strevet, og kunne gle seg over Fana prosti- og menighetssenter (1996), Bønes kyrkje (1997), Skjold kyrkje (1998), Sælen kyrkje (2001), Fana amfi-

teater, bygd i 2003 i høve Fanakyrkjas 850-årsjubileum, og Ytrebygda kyrkje (2012).

Fana prosti stod i mange år som arrangør av dei politiske folkemøta, som blei haldne veka før valet. Desse blei lagd til eit lokalmiljø der det skulle byggjast kyrkje, og så inviterte me samtidig alle sokna i Bergen til å delta og fremja sine saker. Under dei to siste bystyrevala har Fellesrådet stått som arrangør av folkemøta, men opplegget har vore det same. ●

YTREBYGDA: Arbeidskyrkja i Blomsterdalen er eitt av fire kyrkjebygg som er reist i tida Per Barsnes har vore prost i Fana.

FOTO: BERGEN.KIRKEN.NO

KRUSIFIKS MED LÆKJANDE KRAFT: Det rundt 600 år gamle krusifikset frå Fanakyrkja vert i dag teke vare på av Bergen museum. FOTO: OLAV DAHL

EIT GAMALT HUS: – Fanakyrkja er i sitt ytre den sentrale skulpturen for tusenårsstaden Bergen, og i sitt indre ein tradisjonsberande formidlar av evangeliet, seier Per Barsnes.

etablert, utan sjølv å vere klar for å utføre slik vigsel. Det er fint at vedtaket tek på alvor og erkjenner at også dei som ikkje finn det rett å vigsle likekjøna kan ha eit varmt engasjement for homofile. Kyrkjemøtevedtaket er i så måte eit positivt uttrykk for gjensidig respekt for ulike standpunkt.

Eit anna konfliktskapande tema er handsaminga av strauven av flyktningar inn til Europa. Her har kyrkja vore tydeleg på at dei skal møtast med omsorg og gjestfridom.

– **Er det riktig av kyrkja å engasjere seg i dette?**

– Det å ta vare på og vera open for innflyttarar handlar om respekt for menneskeverdet. Samstundes er det

viktig å få fram at samfunnet ikkje har ei grenselaus bereevne til å gje flyktningane den framtida dei søkjer. Stridens eple går på kor stor kapasiteten er, sett i høve til det som trengst. Dette vil alltid vera ein balansegang. Dersom ein tek på seg oppgåver utover evne, kan det føra til utilsikta krenking. Kyrkja, som etisk forkynnar, representerar eit uromoment i flykningesaka. Då er det viktig at me er utfordrande, og krev ei god etisk grunngjeving for dei konklusjonar som blir trekte.

– **Nokre vil hevde at dette syner at kyrkja er gjennomsyra av sosialisme.**

– Slike utsegner er demagogi. Det at kyrkja tek sterkt i og hevar røysta, kan

vera ein måte å bli høyrd på. Det ligg eit etisk alvor her som ein ikkje bør ta for lett på.

– **Kampen for å ta vare på skaparverket er vel ein del av det same?**

– Ja, og der har du også denne balansen mellom det å forvalte og det å forbruke. Skaparverket er ei Guds gåve til oss menneske, ei gåve som me skal forvalte til alles beste. Her ligg det ein dialektikk eg trur me aldri blir ferdig med. Eg likar tanken på å skape ei uro som tvingar fram ein medviten refleksjon. Dei som er engasjert i samfunnsdebatten, er også kyrkje-medlemer. Då er det viktig å ha arenaer for dette. ●

Sølvkrossen frå Korsneset

Eit sagn fortel korleis to brødre, den eine av dei blind, fiska opp ein sølvkross utanfor staden som seinare fekk namnet Korsneset

Då den blinde rørde ved krossen, blei augene hans lækte og han kunne sjå.

Dei brakte krossen til kyrkja, der den fekk ry på seg for å ha lækjande kraft. Sjuke valfarta til kyrkja, og mange av dei kasta krykkjene på det som i dag heiter Krykkjehaugen før dei tok på heimveg igjen. Presten Peder Simenssen skal soleis i 1546 ha brent seks lass med krykkjer og stavar.

Etter reformasjonen forlangte Tord Roed, lensherren på Bergenhus, at krossen skulle takast vekk. Båten som skulle frakta den kom ikkje langt. Like ved Kvarven på Laksevåg gjekk den lekk og sank til botn. Der ligg kanskje krossen framleis, heilt til nok ein blind fiskar får den på kroken. ●

Dialog om ulik tro

16 forfattere med ulik teologisk og kirkelig bakgrunn reflekterer over erfaringer med dialogarbeid og religionsmøter i den nye boken «Dialogteologi på norsk».

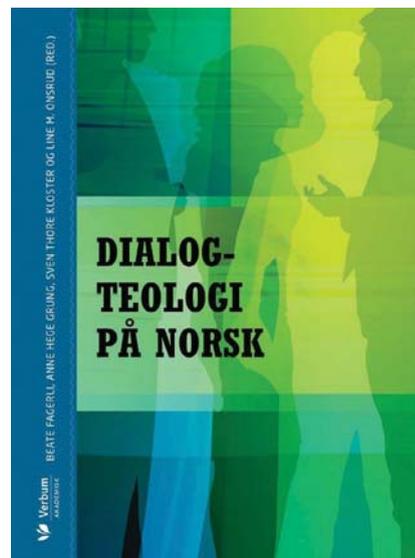
Bokens redaktør, Anne Hege Grung, er opptatt av at dialog er langt mer enn den offisielle samtalen mellom representanter for trossamfunn.

– I nabolaget og andre steder folk møtes, der snakker man sammen. Det er mennesker man har dialog med. Man driver ikke først og fremst forhandlinger i en dialog. Å bygge relasjoner og skape forståelse på tvers, er en viktig verdi, sier hun til Vårt Land.

Hun mener det er viktig med en teologi for dialog av flere årsaker.

– Det er viktig med en begrunnelse for dialog. Det finner vi også ved å diskutere vår egen praksis ut fra Bibelen, og vår egen tradisjon og teologi. I boken tar vi også opp tradisjonelle teologiske spørsmål som frelse, sannhet og åpenhet.

«Dialogteologi på norsk» er gitt ut på Verbum forlag. Anne Hege Grung, førsteamanuensis ved Det praktisk-teologiske seminar i Oslo, er redaktør og har skrevet to bidrag. Beate Fagerli, Sven Thore Kloster og Line Marie Onsrud er de andre redaktørene. ●

BOK OM TROSDIALOG: Totalt 12 forfattere bidrar med refleksjoner over sine erfaringer fra dialog.

Menighetsbladene i Fana søker drivende god annonseselger!

Bladet du nå holder i hendene er et resultat av samarbeidet mellom syv menigheter i Fana Prosti; Birkeland, Bønes, Fana, Skjold, Slettebakken, Storetveit og Søreide.

Fem ganger i året samarbeider disse om å lage menighetsbladene. Innholdet i bladet er todelt: 16 sider er «fellesdelen» - som er lik for alle bladene. De resterende åtte sidene er lokalstoff for hver enkelt menighet.

Det er store utgifter forbundet med å gi ut menighetsbladene, og annonseinntekter er viktig for å sikre drift av bladene.

Vi søker derfor en person som kan tenke seg å selge annonser til fellesdelen av bladet på provisjonsbasis.

Ta kontakt med Tove Elin Nygaard på e-post to-eli-n@online.no hvis dette er noe for deg!

500 år siden Luthers

STARTET REFORMASJONEN: Startpunktet for reformasjonen oppgis tradisjonelt som 31. oktober 1517, som var dagen da Martin Luther, ifølge tradisjonen, spikret sine 95 diskusjonsteser mot avlatspraksisen opp på kirkedøren i Wittenberg.

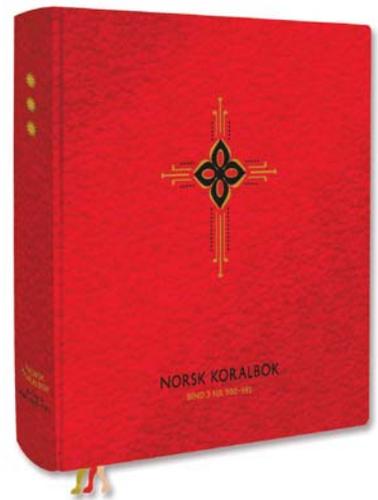
OLJEMALERI AV LUCAS CRANACH DEN ELDRE

Siste bind av koralboka er ferdig

Nå foreligger bind 3 av Norsk koralbok 2013, som dekker 900-numrene i Norsk salmebok 2013. Dermed er det omfattende prosjektet Norsk salmebok 2013 fullført.

Bind 3 inneholder menighetsomkved, vers fra Salmenes bok og melodier. Omkvedene er de som finnes i N13 på nummer 900-977. Versene er avsnittene i tekststrekke for bibelske salmer, som Kirkemøtet 2014 har vedtatt. Musikken er alt fra gregorianske hymner til nykomponerte melodier.

Det nye bindet vil sette menighetene i stand til å kunne bruke bibelsk salme gjennom hele kirkeåret. Omkvedene synges av menigheten. Til versene er det korsats, men de kan også synges unisont av én eller flere forsangere. Korsatsene vil også foreligge i enkle og rimelige hefter, som er lette å holde for forsanger og korsangere. ●

MÅ FORELIGGE: Koralbokbindet hører til materialet som er autorisert av Kirkemøtet, og skal finnes i alle kirker som har innført Norsk salmebok 2013. FOTO: EIDE FORLAG

95 teser

Reformasjonsdagen er ikke før 31. oktober 2017, men arbeidet med markeringen er godt i gang.

Den norske kirke og Norges kristne råd har gått sammen om å lage et informasjonsnettsted for markeringen av at det til neste år er 500 år siden starten på reformasjonen. Nettstedet www.reformasjon2017.no vil informere om sentrale arrangementer, så vel som arrangementer som bispedømmer, ulike kirkesamfunn, organisasjoner, kulturinstitusjoner og læresteder står bak.

31. oktober 1517 offentliggjorde Martin Luther 95 teser mot kommersialisering av avlat. Det ble opptakten til den lutherske reformasjonen. I 2017 blir dette markert over hele verden. Markeringen vil merkes i alle lokalsamfunn siden alle menigheter i Den norske kirke skal holde fire temagudstjenester høsten 2017. Der hvor det ligger til rette for det, kan gudstjenestene gjerne holdes som økumeniske fellesgudstjenester. Men andre kirkesamfunn er også velkommen til å lage temagudstjenester etter samme opplegg som Den norske kirke. Selve reformasjonsdagen, 31. oktober 2017, blir markert med en nasjonal økumenisk gudstjeneste i Nidarosdomen. ●

FANA KIRKE

Sommerkonsserter

hver tirsdag kl. 12.00-12.45 i juni og juli

Summer concerts every Tuesday 12.00 in June and July
Fana Kirke is marked as number 39 on the map from Visit Bergen.

7/6	Ivar Mæland og Lin Gloppen, sopran
14/6	Jan Røshol og Brita Maripuu, sopran
21/6	Ivar Mæland og Ragnhild Sæle Bergflødt, sopran
28/6	Jan Røshol og Eli Karin Lillebø, sopran
5/7	Jan Røshol og Øystein Skre, bass
12/7	Jan Røshol, Cathrine Snipsøy og Eline Marie Soltveit, sopran
19/7	Jan Røshol, Nina Martinsen, sopran og Elise Hilde Eide Tveit, alt
26/7	Jan Røshol, Marita Lervik, sopran og Thea Berge, sopran

Kantorene Ivar Mæland og Jan Røshol spiller orgel og klavermusikk.

Solosang med et nasjonalt romantisk preg og de fleste solistene opptrer i bunad. Etter konsertene er det kaffe og kaker i våpenhuset/kirkebakken. Åpen kirke fram til 13.30. Med forbehold om programjusteringer.

Kollekt.
Arr.: Fanasolistene og Ung Kirkesang
Konsertene arrangeres med støtte fra Fana og Ytrebygda Kulturkontor og Ung kirkesang.

Andre sommerkonsserter i Fana kirke

Søndag 12/6	kl.19.00	Fana Kykjekor, turneprogram til Ungarn
Fredag 19/8	kl.20.00	Caro Canto gruppe fra Operakoret ved Sempher Opera Dresden
Søndag 28/8	kl.19.00	Sommerkonsert med alle Fanasolistene og gjester.

Dialog

byggjer tillit

VERDFULL DIALOG: «Kristne både kan og skal samarbeide med alle, uavhengig av deira tru, ut frå felles verdiar og ynskje om å skape fredelege og gode samfunn» skriv Øystein Skauge. Biletet er henta frå vår haustutgave i 2014, då Skauge stilte til intervju om verdien av dialog saman med fire muslimske leiingar frå Bergen moské. Frå venstre: Momodou Bandeh, Abdi-Ladif A. Ahmed, Øystein Skauge og Azeem Mohammed.

Kristne både kan og skal samarbeide med alle, uavhengig av deira tru, ut frå felles verdiar og ynskje om å skape fredelege og gode samfunn.

TEKST: Øystein Skauge styreleiar i Kirkelig Dialogsenter Bergen og prost i Åsane **FOTO:** Magne Fonn Hafskor

Årets kyrkjemøte handsama ei sak som ikkje har fått like stor mediemerksomdom som saka om likekjønna vigsel. Det var saka om religionsmøte og dialog. Sakspapira legg fram ein grundig felleskristen (økumenisk) dokumentasjon på at det i dag er brei semje om at vi som kristne skal møte alle som medmenneske, for alle er skapte i Guds bilete.

Kva er dialog?

Religiøs argumentasjon kan brukast til å fremje både fred og konflikt i samfunnet. Ofte er frykt hovudårsaka til

stigmatisering og vald. Personlege møte og kunnskap kan erstatta denne redsla med nyfikne og tillit. Når religion blir ein del av biletet, har trus- og livssynssamfunn eit arbeid å gjere. Avstands- og fiendebiletet kan fortrenge religiøse og humanistiske verdiar. Respekt, fellesskap og likeverd blir ignorert. I ein slik situasjon er dialog viktig.

Dialog er eit ope og respektfullt møte mellom likeverdige partar. I dialogen tek vi vare på det vi sjølve held for sanning, men vi gjer samstundes det vi kan for å lytte og forstå den andre. Dia-

log byggjer tillit. Dette fører då til at det som er vår eiga tru og standpunkt blir lytta til. Målet er ikkje å kome til semje eller å finna eit minste felles multiplum, men å auka forståinga av og kjennskapen til kvarandre, samt å utforska om det er mogleg å gjera ein felles innsats for lokalsamfunnet.

Einstemmig vedtak

På bakgrunn av dette vedtok eit einstemmig Kyrkjemøte at det skal arbeidast for fleire dialogsenter i våre bispedøme. Vidare vart misjonsorganisasjonane oppmoda til å vere aktive i

KYRKJAS ANDLET UTAD: Ansiktsløftet på menighetsbladet Spir er del av ei større satsing på informasjon i kyrkjelyden.

FRISK FRAMSIDE: Bønesbladet har allereie lete seg inspirera av innspelet, og hadde denne friske framsida på førre utgåve.

Kyrkjeblader

I den siste tida har kyrkjelydar landet over lagt ressursar i moderne design og eksperimentert med namn på framsida.

Kyrkjelydbladet «Spir» i Oddernes i Kristiansand er et døme på dette, med ei framside som ikkje frontar kyrkja som avsendar.

– Vi vil gjerne sjå ut som eit magasin og har kutta kyrkjebladsnamnet. Håpet er at i løpet av dette året skal dei fleste i området vårt ha forstått at Spir er bladet til Oddernes kyrkjelyd, seier redaktør for Spir, Jo Vegard Aar-

dialogarbeidet i kyrkjelydane og i samfunnsdebatten. Likeeins vart lokale kyrkjelydar oppmoda til å etablere og utvikle møtestadar for dialog og samhandling mellom menneske med ulike livssyn.

Kirkelig dialogsentert Bergen

Her i Bergen vart det for nokre år sidan oppretta det som heiter «Kirkelig dialogsentert Bergen». Dette er eit ressurs- og kompetansesenter for trus- og livssynsdialog for kommunar, skular,

kyrkjelydar og privatpersonar. Daglig leiar for dialogsentert er dialogprest Marianne Bergsjø Gammelsæter. Ho har kontor i Mariastuene, rett utanfor Mariakirken. ●

i nye drakter

dal, til kirkeaktuelt.no. Han fortel at responsen på bladet har vore stor.

– Vi har fått mange positive kommentarer og mange konstruktive tilbakemeldingar på kva vi bør skrive om.

– **Har de nokre tips til andre kyrkjelydsblad som ynskjer å tenkje nytt??**

– Prøv å få flest mogleg med i redaksjonen, då er det mykje meir artig å arbeide. Det er einsamt og slitsamt å vere aleine om å tenkje kreativt. Vi er sju-åtte med i redaksjonen, seier Aardal. ●

Eit liknande grafisk fornyingsarbeid er no i gong for fellesblada i Fana prosti. Red.

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Les mer og meld din interesse på
kirkens-sos.no

KIRKENS
SOS

Nei til «godhetstyranniet»

Våre 'godhetstyranner' er rause med dine og mine skattepenger.

TEKST: Eystein S. Husebye, sr. professor emeritus, Universitetet i Bergen

Nr. 1/2016 av menighetsbladet går redaktør Magne Fonn Hafskor hardt ut mot bistandsminister Sylvi Listhaug. Hafskor priser dessuten 'godhetstyranniet' uten å nevne kostnader og konsekvenser av akselererende asylant-tilstrømming. Tilhengere her er primært personer på den politiske venstresiden, KrF, biskoper og diverse andre personer i kirkelige organisasjoner.

Med andre ord, våre 'godhetstyranner' er rause med dine og mine skattepenger. Hetsen mot bistandsminister Listhaug er omfattende, spesielt fra Venstre leder T. Skei Grande, og en får nærmest inntrykk av at det er Listhaug som står bak de omfattende bombeangrepene i Syria som har trigget flyktningstrømmen mot Europa.

Innlegget fra red. Hafskor starter med noen betraktninger om innvandring til USA men han er faktisk lite etterrettelig. Altså, etter borgerkrigens slutt i 1865 startet en innvandringsbølge vestover med mange europeiske bosettere for å befolke og dyrke jorden i dagens 'præriestater'. Det ble nok en ny giv i 1890-årene da industrialiseringen skjøt fart i Ny-England statene, men i 1924 satte myndighetene foten ned for fri innvandring fra europeiske land. Noe senere ble en antatt integreringslov vedtatt, dvs bare engelsk var tillatt som språk i skoleverket - de ønsket en motvekt mot 'ghettoifisering' i enkelte innvandringsområder og lyktes med dette.

Idag er situasjonen den at innvandringen til USA er sterkt begrenset og søknader må sendes fra hjemlandet dvs ikke slik som i Europa ved ankomst til f.eks. Storskog i Finnmark. I tillegg bygges det grensegejrdet mot Mexico som hinder mot illegal innvandring. I Europa bygget vi faktisk Hadrians mur i England for nesten 2000 år siden for å hindre voldelige innrykk av skotter. Idag har vi grensegejrdet ved spanske enklaver i Marokko, Israel mot Vestbredden, og ved Calais (kanalhavnen) samt at det bygges flyktningegejrdet i flere land på Balkan.

Red. Hafskor er i harnisk (det var også KrF v/formann Hareide) over regjeringens forslag om å bruke uhjelpsmidler for delvis å dekke ekstraordinære asylsøkerutgifter. Forslaget var overføring av ca. 4 milliarder kroner for deldekning av nevnte asylkostnader - endelig sluttsum ble ca. 2 milliarder. Det som ikke nevnes er at norsk uhjelp utgjorde hele 31 milliarder i 2014 og det samme i 2015. I tillegg har Norge i likhet med mange andre land hatt store uhjelpsprogrammer i mere enn 50 år. Det dreier seg om gigantosummer, så det er berettiget å spørre hva som konkret kommer ut av disse store pengeoverføringene og ikke minst blir det mye hjelp av dette lokalt i mottakerlandene?

Vi får en livfull beskrivelse av en flyktning som ankommer Europas yttergrenser utslitt, utsultet og uten

Lenge leve «godhetstyranniet»

Redaktøren har ordet

Når tidligere landbruksminister, nå innvandringsminister, Sylvi Listhaug (Frp) angriper Den norske kirke for å være «sosialistisk» og for å bedrive «godhetstyranni» i asyldebatten, så slår hun egentlig inn åpne dører.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

I gruppe som ikke deler hennes syn på innstramminger i asylpolitikken - og muligens også Frps uttalte skepsis til klimakrisen. Begge deler er såvidt det. Den norske kirke har engasjert seg bredt, og begge deler må kunne hevdes å være klart innenfor områder der det er naturlig for kirken å være noe.

Når det gjelder klimainnsatsen, går det på å forvalte og ta vare på skapeverket, slik at også våre barns barns barn kan være sikre og gode frø på vår vakre klode. Kirkens nødhjelp har derfor engasjert seg i en rekke land der befolkningene allerede ser konsekvensene av klimainnsatsen.

Som KN skriver på kirkenødhjelp.no: «Nærkastet er det å si at det er en familie over hele verden, som fra en dag til den neste mistar alle bøndene sine, juleten sin og muligheten til å leve et godt liv. Finstener»

Det stanset den bedriften, er en grov forenkling, og helt klart en måte å multiplisere en

grønne og tyffinnede mennesker opp fra bakken, og så de lande, når regjering regner. Kanskje vil Parlamentet vite seg å bli det venskapet som en hel verden har ventet på. Vi håper derfor at Erna Solberg holder det hun lovet i nyåretalen om å stå ved loften om å få gjort resten av verden, og til våre barn og barns barn.

Så er det asyldebatten, denne evig tilbakevendende farsaken for enkelte av Frps tilhengere. Her kan det være betingelig å minne om at også Jesus var flyktning, den gangen Josef og Maria i all hast måtte ta det trykkelige barnet med til Egypt for å kominne unna Herodes' bodler.

Om Frp hadde stans ved makten i Egypt den gangen, så ville nok både den lille familien og landet som sønnkjærlighet gikk en nær vakkert fremtid i møte.

«Når ble det egentlig negativt å være god, og når ble dette noe politikens venstreside har hevd på?»

SVARTE LISTHAUG: Innsenderen reagerer på et tidligere innlegg, der Menighetsbladets redaktør gav et tilsvarende til innvandringsminister Sylvi Listhaugs (Frp) angrep på Den norske kirke for å være «sosialistisk» og for å bedrive «godhetstyranni» i asyldebatten. FAKSIMILE FRA NR. 1, 2016

annet enn det de stod og gikk i. Hva ville Jesus sagt? De asylantene som kommer til oss (Norge) virker velkledde (nye dun- og lærjakker), og har moderne rullekofferter med sitt jordiske gods. Flere ganger har asylsøkere protestert mot norsk mats servering og også på innkvarteringen etc.

Red. Hafskors beskrivelser virker faktisk noe søkt ikke minst i lys av en hendelse i Ulsteinsvik hvor 26 mindreårige asylsøkere ble kastet ut av ungdomsskolen etter utilbørlig oppførsel mot jenter på skolen og politiet er koblet inn. Ellers, om asylsøkere er svakt representert i arbeidslivet, så har våre fengsler et markant innvandrerbelegg - over 30% av de innsatte. Hva ville Jesus sagt; kanskje at 'mitt rike er ikke av denne verden'. ●

Innlegget er noe forkortet. Red.

Kyrkja og politikken

Tonen mellom fleire av biskopane og innvandringsminister Sylvi Listhaug var uvanleg tøff i byrjinga av dette året.

TEKST: Tom Sverre Tomren, prest og fylkestingsrepresentant for Miljøpartiet De Grønne

STANDPUNKT: USA er født av innvigranter så Barack Obama under ein biskopskapskonferanse i Michigan i desember 2010. www.sps.ca

II
Man kan spørre seg om hva det egentlig er vi frykter. «USA er født av innvigranter» sa Barack Obama i en tale han holdt under en biskopskaps-seminar i slutten av desember. Han fortalte med å trekke paralleller mellom dagens syriske flyktninger og jøder som flykter fra holocaust, og trakk frem et muskelkupert fra amerikanske egen historie. Interiering: en japansk-amerikaner under andre verdenskrig.

«Den gangen overga vi oss til flykten, og militært dermed både våre midtamerikanere og våre digre vandrere såkalt han. «Så fort vi gjennom. En generasjon passere, to generasjon passere, og plutselig hadde vi alle fingre for ei fram. Dagens bilde er umiddelbart rundt regnet hver litt andre innbygger i USA er født i et annet land. I et senere bilde er så godt som samtlige av dagens innbyggere i USA etterkomere etter innvandrere gjennom de siste 525 årene.

Dei har vært gjort flere forsøk på å beregne hvor mange som bodde på det nord-amerikanske kontinentet da Columbus anker opp utenfor Bahamas 12. oktober 1492, sannsynligvis er det snakk om et sted mellom 10 og 18 millioner. Antallet minsket umiddelbart hurtig, både takket vare skole- og epidemier, krigføring og andre maktbruk på tross av befolkningen.

På slutten av 1800-tallet bodde det 76 millioner mennesker innefor det nord-amerikanske materet. Kan en kvart million av disse var av den opprinnelige befolkningen. I dag bor det 300 millioner mennesker i USA, hvorav kan fire millioner regnes som tilhørende en av de mange opprinnelige innfødte stammene.

De innfødte amerikanerne var aldri forberedt på masseninvandringen. Her var det ingen myndigheter som prøvde å demme opp for tilreisningene. Samtidig er det noe uventet, over det som skjedde i USA. Fra Norge alone emigrerte rundt 800.000 personer til USA i løpet av 1800-tallet. De fleste fra fattigdom og religiøs forfølgelse, og ønske å skape seg et nytt og bedre liv på den andre siden av Atlanten.

Slik var det også i den største folkevandrings-tiden i nyere europeisk historie, som begynte på 400-tallet. Inntil en overbefolkning, klimaforandringer, pest, hungersnød, plyndringer og barnernes invasjon skapte denne tiden nye av det Europa vi kjenner i dag. Vandrere kom til

Andalusia, langobardene til Lombardia, anglerne til England, frankerne til Frankrike.

Det er ikke vanskelig å trekke paralleller til tiden i dag. Året vi nå har lagt bak oss har vist har vist at vi i noen levere i en tid der folk kommer på seg i tidligere tider skjedde dette via utstrakt plyndring og krigføring. I dag i humanismens og den kristne nestekjærlighetsens navn, kan vi ha disse dene på en helt annen måte.

III
Det finnes ingen politiske verktoy som kan stoppe strømmen av migranter, det vil være som å demme opp en elv. Svært, slik jeg ser det, er å se oss i dem. Hva ville vi gjort, dersom vi var i samme situasjon? Hvordan ville vi like å bli motatt, dersom vi ankom Europa utrennere endra, smerted og uten annet enn det vi stod og gikk? Hva ville Jesus sagt?

IV
Norge viste seg fra sin beste side i det nasjonale sambudet etter 22. juli 2011. Konseptet er å demme opp mot dagens situasjon, der vi har en regjering som heiter midler fra bistandsbudsjettet for å hjelpe flyktninger som kommer til Norge. For politikk er det selvfølgelig enklere, som en slags omvendt Robin Hood, å ta fra de som har for høye lønner enn å finne skiløyper for ugjennomsitt og sprøkkeløse ofjofund. Mennekelig er det helt forkortelig.

Det var først snakk om å kutte formidlene 4,3 milliarder i bistandsbudsjettet for å finansiere den sterke asylstrømmingen. Radd barna, Cam, Kirkenes nødhjelp, Atlas-aksjonen og andre organisasjoner reagerte sterkt på forslaget, som ville rammet millioner av fattige i våre bistandsland. Blant annet ble det snakk om å redusere barn til lengre vilde å skolegang og på 250.000 kongelige kvinner og barn ville mistet helseforbudet. Etter forhandlinger mellom regjeringen og støttepartiene KrF og Venstre ble komnt så redusert til 1,8 milliarder.

«Gitt utgangspunktet er vi veldig fornyede, uttaler leder Gunnor Krag Fyllenes i skolegang og samfunn i Radd barna til Dagbladet, like etter at denne omvoteringsjonen ble lagt frem 23. november. Hun uttrykte seg samtidig kritisk til at det er det beste ut

ble gjort kalt i langslidd bistand. «Vi synes ja det er så godt og så godt å i det beste tatt bruket penger fra bistandsbudsjettet til flyktningetil i Norge. For vår egen del kan vi gjerne si det Jan Erik Vold-sikkert-sangen «Vet Oslo byrd hva en spade er» (fra 1989): «Dere er ikke å spare. Dere er å sjøle, smykke-spyger hant og minner oss på at «denne spade en fisk i sanden, så gikk han og valte pengeskrutten bende».

Jeg tror det er på tide å stikke fingeren i jorden og kjenne etter hvor vi er på vei, hvilket samfunn vi vil ha. Norge har råd til å oppholde bistanden, og vi har råd til å ta mot de som flykter fra krig og nød i hjemlandet. De er mennesker som dug og meg, de er nesten vi. En gang i fremtiden kan det være vi som trenger hjelp, enten det er vespånde konflikter eller klimaindringer som gjør oss avhengige av andre nasjoner omnag og hjertevare.

Fjortens utdeling av Nobels fredspris var en god anledning til å tenke over dette, men vi er i en kort stund fikk en bit av den store verden inn i stene våre. Tradisjonen tro ble denne etterfølgt av en egen fredsprisutdeling dagen etter tildelingen. Artistene på denne visen alltid noe tilknyttet sammensatt, som om utsegnene ender å tilfelle alle, noe som egentlig er en god tanke i verdensfredens navn.

Slik var det også denne gangen, med alt fra Kyrkja-rechno og A-has rettopp, til prosongar fra Kinn Mathiesen, som leder hjemland med positivisme, og Kurt Nilsen, som sang Kyrkja ballade Frosone, og viktig fikk ver frem heiter songstener

Biskopane har skulda regjeringa for å føre ein inhuman asylpolitikk, og ministeren har svara med å kalle kyrkjeleiiinga venstreorientert. Ordskipet blei etter kvart så kvast at biskop Nordhaug snakka om ei tillitskrise mellom kyrkjeleiiinga og ministeren. Eg kan knapt hugse å ha vore vitne til noko liknande i mi tid som prest, og for meg manar dette til ettertanke og refleksjon.

Ordskipet starta med at kyrkjeleiarane kommenterte styresmaktene si innstramming i asylpolitikken. Både i media og gjennom offisielle høyringar uttalte kyrkja at innstrammingsfor-slag som regjeringa varsla ville ramme dei svakaste, og var på kollisjonskurs med kristne kjerneverdiar.

Biskop Ole Kvarme i Oslo uttalte at han «savner imidlertid et bredere perspektiv på denne tematikken. Verden erfarer nå den største humanitære katastrofen siden 2. verdenskrig. Som et trygt, ressurssterkt og privilegert land har vi et stort humanitært ansvar». Kvarme opplever at fleire av lovfor-slagene står i kontrast til grunnleggjande verdiar som menneskeverd, barns rettar, familietilknytting og rettstryggleik. Oslobiskopen si fråsegn har fått brei støtte frå resten av toppleiiinga i kyrkja, og det er uvanleg krass kritikk av regjeringa til Den norske kyrkje å være. Som luthersk kyrkje bygger DnK sin autoritet på Bibelen, og for å forstå kvifor kyrkjeleiarane talar så tydeleg som dei gjer i denne situasjonen, må ein ha klart for seg kva Bibelen seier om innvandring. Her finn vi vers som er svært konkrete i sin tale.

I 3. Mosebok heiter det at «når ein innflyttar bur i landet hjå dykk, skal de ikkje undertrykkje han. De skal oppføre dykk mot han som ein landsmann». Jesus oppsummerer etikken i det gamle testamentet med å seie at «du skal elske Gud av heile ditt hjarte, og elske nesten din som deg sjølv». Eit anna kjerneord i den kristne etikken finn vi Matteus 7: «Alt det du vil at

andre skal gjere mot deg, skal du gjere mot dei».

Bakgrunnen for kyrkja og biskopane sitt engasjement for flyktingane er med andre ord Bibelen. Det er Jesu lære. For Listhaug falt ikkje kyrkja sitt engasjement i god jord, ho sa at «kyrkja var gjennomsyra sosialistisk» og at den ikkje bør uttale seg om kompliserte politiske spørsmål.

Heilt fram til 2. verdenskrig var det ei utbreidd haldning i dei lutherske kyrkjene at kyrkja skulle avstå frå å blande seg i dei konkrete politiske debattane. Under krigen endra denne tilnærminga seg. Oslobiskop Eivind Berggrav, som sat i fangenskap på Grini, utvikla i lys av krigserfaringane sine ein ny luthersk teologisk modell om forholdet mellom stat og kyrkje. Han meinte at sjølv om kyrkja ikkje skulle vere politisk, hadde kyrkjeleiiinga både rett og plikt til å uttale seg når styresmaktene gjorde ting som var imot Guds vilje. Sidan den gongen har biskopane, og etterkvart dei sentralkyrkjelege råda, uttalt seg om konkret politikk. Stundom har dei terga på seg venstresida (til dømes under abortlov-striden), og andre gonger har kyrkjeleiarane terga på seg høgresida av norsk politikk.

For meg som luthersk prest er det heilt underordna om politikarane høyrer til på venstresida, sentrum eller høgresida av det politiske landskapet. Kyrkja si rettesnor er kirkje sosialisme à la Marx, eller marknadsliberalisme à la Hobbes. Kyrkja si rettesnor er Bibelen og Jesu lære. Når styresmaktane gjer ting som er på kollisjonskurs med Bibelen, kan ikkje kyrkja teie. Om den hadde gjort det, hadde den ikkje vore tru mot sitt kall.

Kyrkja skal vere for alle, uansett kor folk står politisk. Men når politikken som blir utøvd går på tvers av bibelsk etikk og læresetningane frå Jesus, må kyrkja opne munnen og tale. Det har biskopane gjort. Dei har min fulle støtte. ●

Redaktørens kommentar:

Takk for ditt innlegg! Jeg beklager at du oppfatter dette som personlig hetsing av statsråd Listhaug. Det var ikke min mening. Men det må være tillatt å delta i den offentlige samtalen også for et menighetsblad - og kanskje spesielt når en statsråd beskylder kirken for å bedrive «godhetstyrannei». Så ja, utgangspunktet for essayet var en kommentar (eller svar) til Sylvi Listhaug, men det går videre enn det. Det jeg skriver om, går på utfordringer i vår tid der Den norske kirke har vist et dypt og ekte engasjement.

Både vår tids klimautfordringer, som allerede har medført store lidelser i mange fattige land, og flyktingestrømmen inn mot Europa er saker som jeg synes det er naturlig for kirken å mene noe om. Slik jeg ser det, er dette saker som på en måte går utenpå politikken. Det handler om å ta vare på planeten vår for kommende generasjoner, og det handler om å hjelpe mennesker i ytterste nød. Da er det vår plikt å gi en utstrakt hånd, og det å delta i samfunnsdebatten er også en form for bistand.

Når det gjelder det du skriver om innvandringen til USA, der du hevder at jeg er «lite etterrettelig»: Dette ble tatt med for å vise at innvandring faktisk fører mye bra med seg, eller med president Barack Obamas ord: «USA er født av immigranter». ●

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon
og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på
kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.

Ta kontakt dersom du ønsker at
ditt barn eller din ungdom skal
ha en skolehverdag hvor kristne
verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har
betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

*Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i*

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10

Fax: 55 11 80 11

*Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.*

*E-post:
sylvi@fanaposten.no*

Her kan din
annonse stå!

Kontakt Frode Høyte
hoeyte@gmail.com

Solstrands Begravelsesbyrå as

Vår erfaring - din trygghet

Avdeling Fana: Laguneparken, Lagunev. 11
Hovedkontor: Herman Foss gt. 11

Telefon 55 55 16 16 hele døgnet
post@solstrands.no • www.solstrands.no

DAHLS

begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Bergen & Omegn BEGRAVELSEHJELP

*- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv*

Knut Helge
Polden

Espen
Polden

Tom
Wilson

Heine
Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Gi barnet ditt gode
verdier med på veien

Møllebakken Skole er
en kristen grunnskole med
små undervisningsgrupper,
gode faglige resultater, og
et inkluderende miljø som
elevene trives i.

Kontakt oss gjerne
for å få vite mer.

MOLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

MENY DOLVIKEN

Man - fre 08 - 22 (09-20)

- Stor ferskvareavdeling
- Rikt assortert frukt og grønt
- Hyggelige ansatte som er med på å gi en god handleopplevelse

Velkommen MENY DOLVIKEN

Dolvikv. 36,
5252 Søreidgrend
Telefon: 55 52 62 00

Abbedissen

begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Asane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

DEN BESTE TIDEN
ER DEN DU DELER
MED ANDRE

Din leverandør: Steinsvikveien 2, 5251 Søreidgrend
Bestilling 22 22 55 55 - www.peppes.no

COOP prix

LETTVINT OG GARANTERT BILLIG

Søreide
Åpent 07.00 - 23.00
(09.00 - 21.00)

BÅTER
BÅTUTSTYR

Bjordal & Madsen A-S

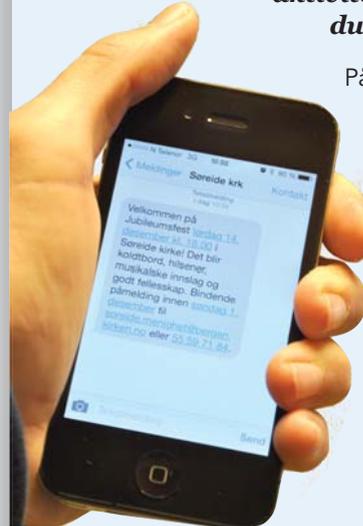
C.Sundtsgt. 50 - Tlf. 55 90 10 30
Dolviken - Tlf. 55 98 70 70

KIWI mini pris

SØREIDE

Ikke gå glipp av noe!

Middager, turer, ungdomsmesser, konserter, forestillinger for barn ... Det skjer mye i kirken, og det skal noe til å få med seg alt. Få varsel på sms og/eller epost når aktiviteter er på gang, slik at du ikke går glipp av noe.

På nettsiden er det en knapp man kan trykke på for å registrere mobilnummer og/eller e-postadresse. Da kommer det varsel om spesielle ting som skal skje i kirken. De som registrerer seg risikerer ikke å bli pepret med meldinger. Det er aktiviteter som er åpne for alle og som ikke skjer hele tiden, vi ønsker å informere om her.

For å motta meldinger registrerer man seg på info.soreidekirke.no. På forsiden til www.soreidekirke.no er det også lett å finne frem til registreringsknappen. Vi håper mange vil benytte seg av denne muligheten! ●

Gravferds

hjelpen

Vi kan hjelpe til med rådgivning og tilrettelegging ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 27 28 29
www.gravferdshjelpen.no
Hagerupsvei 32X • 5093 Bergen

ELKJEDEN

elfag

Håvardstun Elektriske as

Ytrebygdsveien 237 5258 BLOMSTERDALEN telefon 55 11 47 50

Fanatorget Blomster

Vakre blomsterhilsener
leveres i hele Bergen

Aurdalslia 12 - 5253 Sandsli - 55 22 65 10

Totto's Gullsmie

Blomsterdalen
Senter
tlf. 55 99 14 24

Årets konfirmanter

Nok et konfirmantår er over. Det er et år med mange gode minner fra leirer, bakekvelder, kunstutstillinger, idrettskvelder, tensingsang, bøssebæring, undervisning, gudstjenester og mye mer. Vi har satt stor pris på å få bli litt kjent med disse flotte ungdommene, og vi gleder oss til å møte alle igjen!

▲ **5. mai kl. 11:** Alexander G. Wolden, Andreas Haga, Elise Nansve Mjelde, Elise A. Hasselgård, Fabian Krog, Fredrik Vibe Henschien, Heine Eide Røssland, Helga-Sofie Pomp, Johannes E. Aarra, Magnus F. Kristiansen, Miriam Haugland, Sander Eide Berentsen, Sara T. Berg, Synnøve Grimstad, Trym L. Larsen, Vegard P. Kallhovd. Prest: Lars M. Hol

► **5. mai kl. 13:** Adrian G. Torvund, Alexander S. Kyrkjeide, Amalie T. Jacobsen, Anders Kristoffersen, Andrea-Sofie Winther, Cecilie Marie Gjørøy, Celine N. Vedvik, Elina B. Moss, Elise B. Bøe, Emma Schrøder, Guro Hella, Helena Cecilie N. Eliassen, Karoline Rosenlund, Kine Marie Nygård, Kristin S. Lien, Lasse Leganger, Linn Therese T. Thodesen, Maren Ingebrigtson, Markus F. Helle, Marte M. Strand, Michelle Glosvik, Miranda K. Troy, Sara M. Lygren, Sivert Sakariassen, Sofie P. Øvrebø, Sunniva K. Grotle, Tina Blomvågnes, Tuva H. Lerøen, Vera B. Madsen, Victoria L. Rivedal. Prest: Lars M. Hol

◀ **Lørdag 7. mai kl. 11:** Aline Rasmussen, Andreas Ekmann Melhus, Anna Reistad Ese, Camilla Kjeseth, Caroline Hanøy Alisøy, Christoffer Michelsen, Eirik Måren Sæle, Elise Møgster, Frida Aurora Mæland, Hans-Magnus Haukøy, Helga Simpson Larsen, Håvard Masdal, Ida Marie Helset Hagen, Ingeborg Velure Fossdal, Julian Eide, Juni Steen Hansen, Lise Smørdal, Louise Victoria Eikaas, Malin Sande Gundersen, Marte Bolstad Hagen, Martine Espetvedt Eggen, Mathilde Kjøllesdal Iversen, Nora Berg Bjørnevoll, Sara Hjertholm Ronesen, Sondre Svendsen, Stian Bolstad Hagen, Synne Eide Dahling, Tiril Marås, Vilde Herheim Eriksen, William Nordgård. Prest: Gunnar Mindestrømmen

◀ **Lørdag 7. mai kl. 13:** Amandus Guldahl, Benjamin Thoresen Orrego, Camilla Lavik Knutsen, Christoffer Borsholm Hatlem, Eirik Prestegård Lien, Emilie Wallem Gudvangen, Erik Delgadillo Lassen, Filip Lorentzen Gram-Knutsen, Gjertrud Lygre Vistnes, Guro Lavik Jakobsen, Henrik Andre Torsvik, Håvard Oppedal Rinde, Ida Karoline Michelsen, Ida Marie Solheim Øien, Jessica Celine Stenersen, Kristin Dale Riisøen, Maren Kathinka Myrmel, Marie Andreassen Schjøberg, Martin Sivertsen Wolff, Martine Øvrebo, Ole Sæterdal Kvalsvik, Oskar Voldsund, Pål Haugen Lillefosse, Renate Haukeland, Simon Myhre Johansen, Sofie Helene Vetaas, Sondre Nese Waldron, Vetle Bustnes Martinsen, Vibeke Thomas Olstad, Victoria Ringkjøb Brun, Vilde Holst. Prest: Gunnar Mindestrømmen

▶ **Søndag 8. mai kl. 11:** Amalie Væhle Våga, Gard Landa, Hanna Aarvik, Herman Lavik Andreassen, Isabell Karin Beuster, Karoline Gjerde Gundersen, Mari Tvedten Engeland, Mathias Skarstein Åsnes, Odin Reyes Kjeilen, Patrick Duesund, Sara Hope, Vilde Raudeberg Søvik. Prest: Lars Martin Hol

▼ **Søndag 8. mai kl. 13:** Alexander Haugseng Gudbrandsen, Andrine Elstad, Anne Fjeldsbø, Christine Lønborg Midtbø, Kaya Knutsdatter Balgobin, Marie Dahl Sørbo, Mathias Solberg Eilertsen, Mats Haugen Farestveit, Nicolai Haarvik Strandenes, Sigve Birkeland Johnsen, Sofie Amundsen-Ness, Steffen Arentzen Giil, Thea Grønnevik, Thomas Jensen Soltvedt, Tobias Linde, Tor Endre Opedal. Prest: Gunnar Mindestrømmen

Konfirmant i 2017?

Vi har allerede møtt noen av dem som skal konfirmere seg i 2017. Lørdag 4. juni hadde vi et nytt arrangement kalt «Valgmuligheter!» der de kommende konfirmanter fikk vite litt mer om konfirmasjonstiden. Vi gleder oss til å møte alle igjen til høsten – og til å bli kjent med alle som ikke hadde muligheten til å være med denne lørdagen.

Påmeldingen til konfirmantåret 2016/2017 er i gang. Fristen for påmelding er satt til 1. juli. Dersom noen vil konfirmere seg til neste år, men ikke har fått informasjonsskriv i posten, er det bare å ta kontakt med oss. Dere finner også mer informasjon på nettsiden www.konfirmant.soreidekirke.no.

Sommer i Søreide

I sommerferien blir det gudstjeneste annenhver uke i kirkene i Bergen.

De ukene det ikke er gudstjeneste her i Søreide, er det gudstjeneste i Ytrebygda kirke, så vi anbefaler å delta der. Søreide kirke vil være tilgjengelig hele sommeren, og det vil alltid være en prest på jobb. Men vi har begrenset åpningstid i en periode.

Kontortider 20/6–17/7: Kontor og telefon åpent tirsdag – fredag kl. 10 – 12. Hvis du trenger kontakt utenom dette, bruk telefonsvareren, eller send en epost til soreide.menighet@bergen.kirken.no. Da kontakter vi deg så snart vi kan. Resten av sommeren har vi vanlig kontortid tirsdag – fredag kl. 09 – 15.

Menighetskalender

Dåp

Jakob Wulf Skretting
Tuva Røttervold Helle
Jesper Nicolay
Bratland Engen
Ida Zachariassen Hosøy
Theodor Heggelund Kråkås
Albin Hage Melås
Julia Kronen Kjellevold
Theodor Alexander
Pedersen
Helena Cecilie Nielsen
Eliassen
Emil Edwardsen Vabø
Vidar Lygren
Tor Endre Opedal
Vilja Rykkje Johannessen
Emma Sofie Bødtker
Martin Stormoen
Isak Matthiessen

Begravelser

Gudrun Sæle
Björg Henny Skaathun
Martha Nordeide
Jarle Bondevik
Henriette Helene Johansen
Nikolai Harry Leiv Karlsen
Jarle Thunold Borge
Elin Espe
Olav Bastiansen
Dagfinn Ferdinand Lines
Hansen
Anne-Britt Wiik
Ørnulf Jensen

Gudstjenester

Søndag 26. juni, Aposteld.
11.00 - Høymesse m.dåp og nattverd. Mindestrommen.

Søndag 10. juli
11.00 – Høymesse m. dåp og nattverd. Mindestrommen.

Søndag 24. juli
11.00 - Høymesse m.dåp og nattverd. Hol.

Søndag 7. august
11.00 – Høymesse m.dåp og nattverd. Hol.

Søndag 14. august
11.00 – Høymesse m. dåp og nattverd. Hol.

Søndag 21. august, Vingårds.
11.00 - Høymesse m. dåp og nattverd. Vikarprest.

Søndag 28. august
11.00 - Høymesse m. dåp og nattverd. Hol. Søndagsskole.

Søndag 4. september
11.00 – Gudstjeneste m. konfirmantpresentasjon. Hol.

Søndag 11. september
11.00 – Høymesse m.dåp og nattverd. Mindestrommen.

Onsdag 14. september
21.00 – Hverdagsmesse m. nattverd. Hol.

Lager «play-date» i kirken

- Det er fint å ha voksne å snakke med mens barna leker.

Dette sier menighetspedagog Rikke Bergflødt-Kvamme. Til høsten legger hun til rette for at småbarnsforeldre kan ta med barna til kirken, slik at de kan leke og de voksne kan prate.

Rikke er selv mor til to små og ser at tiden mellom middag og leggetid er det fint å være sammen med andre småbarnsforeldre.

- Man er kanskje litt sliten og sløv på denne tiden, og selv om man elsker å være med barna, er det ikke alltid så lett å underholde dem helt til leggetid. Da er det supert for barna å ha andre barn å leke med. Barna kan underholde hverandre mens foreldrene får tid til å være voksne!

Selv har Rikke ofte tatt med seg familien etter middag på kaffebesøk, eller «playdate» som hun kaller det, men hun ser at ikke alle har mulighet til det.

- Hvorfor er dette noe du vil satse på i Søreide?

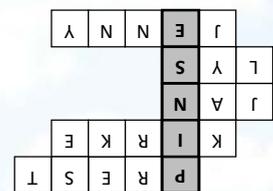
- Jeg hørte at flere av foreldrene på Babysang savnet noe å komme på når permisjonen tok slutt og tiden på Babysang var over. For dem

med litt større barn har vi et godt miljø i Familekoret, og med dette vil vi fylle tomrommet mellom Babysang og Familekoret. Samtidig vet vi at mange av menighetens småbarnsforeldre har bodd her i kort tid og mangler lokale nettverk. Her kan vi skape et møtested på veien også for disse!

Rammene blir enkle. Noen setter på kaffe og finner frem leker – og det er det. Første «playdate» blir tirsdag 6. september kl. 16.30 til 18.00. Deretter vil det fortsette annenhver tirsdag til samme tid. ●

Løsning, kryssord side 4

Hvem-hva-hvor i Søreide Menighetskontorets telefontid: tirsdag – fredag 09 – 15 • www.soreidekirke.no

Menighetskontoret
55 59 71 00
soreide.menighet@bergen.kirken.no

Bankkonto:
1644.25.11768

Sokneprest Gunnar Mindestrommen
55 59 71 02- 900 14 146
gunnar.mindestrommen@bergen.kirken.no

Kapellan Lars Martin Hol
55 59 71 01 – 996 03 671
lars.martin.hol@bergen.kirken.no

Kantor Eli-Johanne Rønnekleiv
55 59 71 08 – 906 53 562
eli.johanne.ronnekleiv@bergen.kirken.no

Administrasjonsleder Elisabeth R. Andersen
55 59 71 84 – 951 51 968
elisabeth.andersen@bergen.kirken.no

Kirketjener Ann Kristin Hovland
454 16 158
ann.kristin.hovland@bergen.kirken.no

Menighetspedagog Geir Endre Kristoffersen
55 59 71 04 - 936 61 444
geir.endre.kristoffersen@bergen.kirken.no

Menighetspedagog Rikke W. Bergflødt-Kvamme
55 59 71 87 - 928 96 886
rikke.bergflodt@bergen.kirken.no

Søreide menighetsbarnehage, styrer Torill Vatne Nilsen
55 59 78 25
torill.vatne.nilsen@akasia.no

Menighetsrådsleder Lidveig Tjørve
900 73 006
lidveigt@broadpark.no